

C-283/24. sz. [Barouk]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. április 23.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Ciprus)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 29.

Felperes:

B. F.

Alperes:

Kypriaki Dimokratia meso proistamenou tis Ypiresias Asylou
(Ciprusi Köztársaság a menekültügyi szolgálat vezetője útján)

Az alapeljárás tárgya

Azon kereset, amellyel az alapeljárás felperese megtámadja egyrészt a menekültügyi szolgálatnak a nemzetközi védelem iránti kérelmét elutasító 2022. február 7-i határozatát, valamint másrészt az ugyanezen eljárásban hozott kiutasítási határozatot, amelynek végrehajtását ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság előtti kereset elbírálásáig felfüggesztették.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A 2013/32/EU irányelv 46. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezése az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének fényében, valamint az egyedi értékelés (a 2011/95/EU irányelv 4. cikke (3) bekezdésének c) pontja), a közreműködés (az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdése) és a lojális együttműködés

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

(EUSZ 4. cikk (3) bekezdése) kötelezettségével összefüggésben –
EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének (1) és (3) bekezdését a Charta 47. cikkének fényében, valamint a 2011/95/EU irányelv 4. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt egyedi értékelés kötelezettségével, a 2011/95/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti közreműködési kötelezettséggel és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködés kötelezettségével összefüggésben, hogy olyan kifejezett nemzeti rendelkezés hiányában, amely a 46. cikk alapján előírja a nemzeti bíróság arra vonatkozó hatáskörét, hogy a felperest orvosi vizsgálatnak vesse alá, e bíróság közvetlenül e rendelkezésből levezetheti a felperes orvosi vizsgálatnak való alávetésére vonatkozó határozat meghozatalának jogát, amennyiben ezt a nemzetközi védelem iránti kérelem teljes körű és *ex nunc* vizsgálatához szükségesnek ítéli?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének (1) és (3) bekezdését a Charta 47. cikkének fényében, valamint a 2011/95/EU irányelv 4. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt egyedi értékelés kötelezettségével, a 2011/95/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti közreműködési kötelezettséggel és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködés kötelezettségével összefüggésben, hogy olyan kifejezett nemzeti rendelkezés hiányában, amely a 46. cikk alapján előírja a nemzeti bíróság arra vonatkozó hatáskörét, hogy a felperest orvosi vizsgálatnak vesse alá, és ezt kiterjesztve az orvosi vizsgálatok tekintetében a nemzeti bíróság számára közvetlenül ugyanezen cikk alapján rendelkezésre álló utalási mechanizmusra vonatkozó kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában a bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az eljáró hatósághoz (amely minden esetben félként vesz részt az előtte folyó eljárásban) forduljon annak érdekében, hogy ez utóbbi analógia útján aktiválhassa a 2013/32/EU irányelv 18. cikkében említett mechanizmust azáltal, hogy a nemzeti bíróság rendelkezésére bocsátja a felperes orvosi vizsgálatának eredményét?

3) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének (3) bekezdését a Charta 47. cikkének fényében, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem teljes körű és *ex nunc* vizsgálata lefolytatásának módja a tagállamok eljárási autonómiájára van bízva? Igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének (1) és (3) bekezdését a Charta 47. cikkének fényében, valamint a 2011/95/EU irányelv 4. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt egyedi értékelés kötelezettségével, a 2011/95/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti közreműködési kötelezettséggel és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése szerinti lojális együttműködés kötelezettségével összefüggésben, hogy olyan kifejezett nemzeti rendelkezés hiányában, amely előírja a nemzeti bíróság arra vonatkozó hatáskörét, hogy a felperest orvosi vizsgálatnak vesse alá, és ezt kiterjesztve az orvosi vizsgálatok tekintetében a nemzeti bíróság számára

közvetlenül ugyanezen cikk alapján rendelkezésre álló utalási mechanizmusra vonatkozó kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában a bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az eljáró hatósághoz forduljon (amely minden esetben félként vesz részt az előtte folyamatban lévő eljárásban) annak érdekében, hogy e hatóság analógia útján aktiválhassa a 2013/32/EU irányelv 18. cikkében előírt mechanizmust azáltal, hogy a nemzeti bíróság rendelkezésére bocsátja a felperes orvosi vizsgálatának eredményét, amennyiben ez utóbbi úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedések nem felelnek meg a tényleges érvényesülés elvének?

4) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett (3) bekezdését, hogy a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében előírt egyedi, teljes körű és *ex nunc* vizsgálat lefolytatására alkalmas mechanizmusok hiányának megállapítása esetén az e cikkekben előírt garanciák teljesülnek, ha a nemzeti bíróság hatáskörrel rendelkezik a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítésére?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és a Bíróság hivatkozott ítélezési gyakorlata

Az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ): a 4. cikk (3) bekezdése és a 19. cikk (3) bekezdésének b) pontja.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ): 78. és 267. cikk.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta): 18. és 47. cikk.

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.): 18. cikk és a 46. cikk (1) és (3) bekezdése.

A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.): a 4. cikk (1) bekezdése és (3) bekezdésének c) pontja.

Az Európai Unió Bíróságának 1974. december 4-i Van Duyn kontra Home Office ítélete, 41/74, EU:C:1974:133; 1982. január 19-i Becker ítélete, 8/81, EU:C:1982:7; 1989. június 22-i Fratelli Constanzo kontra Comune di Milano ítélete, 103/88, EU:C:1989:256; 2017. július 26-i Sacko ítélete, C-348/16, EU:C:2017:591; 2018. január 25-i F ítélete, C-473/16, EU:C:2018:36; 2018. július 25-i Alheto ítélete, C-585/16, EU:C:2018:584; 2019. július 29-i Torubarov ítélete, C-556/17, EU:C:2019:626; 2020. március 19-i PG ítélete, C-406/18,

EU:C:2020:216; 2023. június 29-i International Protection Appeals Tribunal és társai (Merénylet Pakisztánban) ítélete, C-756/21, EU:C:2023:523.

A nemzeti jog vonatkozó rendelkezései

„O peri Dikastirion Nomos tou 1960” (a bíróságokról szóló 1960. évi törvény), amelyet több alkalommal módosítottak, és ezek közül az utolsó vonatkozó alkalmazandó módosítás a 2023. évi módosítások közül a második: 34A. cikk.

„O peri Prodikastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadikastikos Kanonismos (1/2008)” (az Európai Közösségek Bírósága elé terjesztendő előzetes döntéshozatal iránti kérelemre vonatkozó eljárási szabályzat [1/2008]): 3. és 5. cikk.

„O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Nomos tou 2018” (a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság létrehozásáról és működéséről szóló, többször módosított 2018. évi törvény), amelyet több alkalommal módosítottak, és ezek közül az utolsó vonatkozó alkalmazandó módosítás a 2023. évi módosítások közül a második: 11. cikk.

„O peri Prosfygon Nomos tou 2000” (a menekültekről szóló 2000. évi törvény), amelyet több alkalommal módosítottak, és ezek közül az utolsó vonatkozó alkalmazandó módosítás a 2023. évi: 15. cikk (a felperes orvosi és pszichológiai vizsgálata), 16. cikk (a 2011/95 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének átültetése) és a 18. cikk (3) bekezdésének c) pontja (a nemzetközi védelem iránti kérelem egyedi alapon történő értékelése).

„Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Diadikastikoi Kanonismoι tou 2019 (3/2019)” (a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság működésére vonatkozó 2019. évi eljárási szabályzat [3/2019]): 7. és 10. cikk.

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 Az alapeljárás felperese Libanonból származik, és ezen ország útlevelével rendelkezik. Jogellenesen lépett be Ciprus területére a kormány által nem ellenőrzött területeken keresztül. 2018. szeptember 4-én nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be. A felperes a származási országa elhagyásának indoka tekintetében röviden a következőkre hivatkozott a kérelmében: „politikai okok – fenyegetés – veszély”. Az egymást követő meghallgatásokra 2020. augusztus 5-én és 26-án, valamint szeptember 9-én került sor (a jelenlegi nevéen) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségének (EUAA) egy tisztviselőjével, tolmács közreműködésével.

- 2 E meghallgatások során a felperes kijelentette, hogy libanoni állampolgár, maronita keresztény és a Kataeb párt támogatója, amelynek katonai ágába fiatalemberként „katonazenésznek” lépett be. Húsz évvel ezelőtt elhagyta hazáját. A felperes kijelentette, hogy házas, és a felesége egy harmadik országból származik, ahol a fiukkal együtt él. Csak az édesanyjával tartja a kapcsolatot, mivel azt állítja, hogy a többi rokona a rezsím támogatója, és kémkedik utána. Több országban is lakott már, mert Libanonban a katonai szolgálatból való kilépése óta folyamatosan alaptalanul vádolják, többek között az iszlám kalifátussal (ISIS) való szimpatizálás vagy az Izraelnek való kémkedés vádjával, amelyekért halálbüntetés jár. Meggyőződése és a rezsím hatóságaival való együttműködéstől való vonakodása miatt hazája, de Szíria titkosszolgálatainak, valamint különböző katonai és terrorista szervezeteknek is célpontjává vált. Emellett – bár a kérdést előterjesztő bíróság szerint meglehetősen zavarosan és nem különösebben hihetően – emberrablásokról és gyilkossági kísérletekről számolt be, és azt állította, hogy a libanoni és szíriai hatóságok kínzásoknak vetették alá.
- 3 2022. január 25-én egy tisztviselő ajánlásokat tartalmazó jelentést nyújtott be a menekültügyi szolgálat vezetőjének, amelyben a menedékjog iránti kérelem elutasítását javasolta. A jelentést a szolgálatvezető 2022. február 7-én hagyta jóvá. Közelebbről a menekültügyi szolgálat a felperes által a jelen eljárásban benyújtott információk értékelése során három érdemi állítást különböztetett meg, amelyek közül az elsőt, amely a felperes személyazonosságára, egyéb személyes adataira és származási országára vonatkozott, elfogadta, mivel a vonatkozó információkat részletesen, hiánytalanul és ellentmondásoktól mentesen adta meg, és külső forrásokkal megerősítette. Ezzel szemben a második, a libanoni hatóságokkal kapcsolatos problémákra vonatkozó állítást elutasította, mivel a felperes nem bizonyította a tényleges probléma fennállását. A felperest a vonatkozó pénzbírság megfizetése után hivatalosan felmentették a katonai szolgálat alól. A szolgálat vezetője hasonlóképpen elutasította a másodikhoz elválaszthatatlanul kapcsolódó harmadik állítást is, amely szerint a libanoni és szíriai állami, valamint katonai hatóságok a felperest kínzásnak vetették alá. Megállapítást nyert, hogy a felperes vonatkozó nyilatkozataiban nincs arra vonatkozó utalás, hogy e tekintetben tényleges személyes tapasztalatai lennének. Következésképpen a menekültügyi szolgálat úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn az üldöztetéstől való megalapozott félelem vagy a súlyos sérelem veszélye, amennyiben a felperes visszatérne származási országába, és ezért nem indokolt a nemzetközi védelem rendszerébe való felvétele.
- 4 Az elutasító határozatot 2022. március 31-én közölték a felperessel. A felperes 2022. április 12-én megtámadta az elutasító határozatot a Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság, Ciprus; a továbbiakban: DDDP vagy kérdést előterjesztő bíróság) előtt. Ezt megelőzően, 2022. április 11-én a felperes költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be, amelyet 2022. december 7-én elutasítottak. A bírósági eljárásban a felperes személyesen vesz részt, ügyvédi segítség igénybevétele nélkül.

- 5 A DDDP 2023. október 16-án felhívta a feleket arra, hogy nyújtsák be észrevételeiket azon szándékáról, hogy előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszt az Európai Unió Bírósága elé. A Ciprusi Köztársaság a menekültügyi szolgálat vezetője útján (a továbbiakban: alperes) írásbeli észrevételeket nyújtott be, amelyekben azzal érvelt, hogy a jelen ügyben nem indokolt az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtása, mivel az uniós jog vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése egyértelmű, és amennyiben a DDDP megállapítja, hogy a felperest tévesen nem vetették alá orvosi vizsgálatnak, megsemmisítheti a megtámadott határozatot. A felperes nem terjesztett elő írásbeli észrevételt.

A felek által az eljárás során előadott főbb érvek

- 6 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a személyesen és ügyvédi segítség nélkül eljáró felperes – sok esetben érthetetlen módon – azt állítja, hogy 20 éven keresztül üldözték meggyőződése miatt. Azt állítja, hogy a polgárháborút követően Libanon egy terrorista szervezet által ellenőrzött országgá vált. Azt állítja, hogy a menekültügyi szolgálat határozata téves, és azt az alperes tájékozatlanságának vagy politikai ellenfelei befolyásának tulajdonítja. Kiemeli, hogy az arabul beszélő tolmács jelenléte miatt félt a kiszivárogtatástól, ami arra készítette, hogy visszatartsa az érzékeny természetű információkat.
- 7 Az alperes a felperes szavahihetőségére vonatkozó megállapításaira hivatkozott, rámutatva azokra a pontokra, amelyeket ellentmondásosnak, következetlennek vagy általánosnak értékelt, és megismételte azon értékelését, hogy a felperest nem fenyegeti üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye, ha visszatérne a származási országába.
- 8 Ami a kérdést előterjesztő bíróság azon szándékát illeti, hogy a Bírósághoz forduljon a felperes orvosi vizsgálatnak való alávetésére vagy az illetékes közigazgatási hatóság ilyen orvosi vizsgálat elvégzésére való kötelezésére vonatkozó hatáskörét illetően, az alperes előadja, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem feltételei nem állnak fenn. Többek között előadja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a vonatkozó kérdésekben az Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (a Ciprusi Köztársaság legfelsőbb bírósága) közelmúltbeli határozataiból tájékozódhat, és hogy az orvosi vizsgálatra való hivatkozás a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik, mivel azt a 2013/32 irányelv II. fejezetében említik, amely a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásának első szakaszára vonatkozik.
- 9 Ami a releváns kérdések érdemi részét illeti, az alperes azt állítja, hogy a felperes orvosi vizsgálatra utalása a menekültügyi szolgálat mérlegelési jogkörébe tartozik (lásd a menekültekről szóló törvény 15. cikkét). Emellett a tagállamok feladata a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdése alkalmazásának ellenőrzése, amint azt a 2018. július 25-i Alheto ítélet (C-585/16, EU:C:2018:584) is tükrözi. Az alperes emellett a 2023. június 29-i International Protection Appeals Tribunal és társai (Merénylet Pakisztánban) ítéletre (C-756/21, EU:C:2023:523, 28–94. pont)

hivatkozik, és úgy véli, hogy ebből az ítéletből az következik, hogy az eljáró hatóságnak jogában áll a kérelmező mentális egészségi állapotának szakértői vizsgálatát elvégezni. Végül, a 2018. október 4-i Ahmedbekova ítéletre (C-652/16, EU:C:2018:801, 92–96. pont) hivatkozva azzal érvel, hogy amennyiben a DDDP nem képes a tényállás és a jogi kérdések teljes körű és *ex nunc* értékelésére, a nemzeti szabályozás a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság létrehozásáról és működéséről szóló törvény 11. cikkének (6) bekezdésében rendelkezik az ehhez szükséges biztosítékokról, nevezetesen arról a lehetőségről, hogy a DDDP kötelezheti a közigazgatási hatóságot, hogy valamely konkrét kérdésre válaszoljon.

- 10 A felperes, bár lehetőséget kapott rá, nem nyilatkozott a DDDP azon szándékáról, hogy előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszt a Bíróság elé.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 11 A nemzeti szabályozás szerint a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálata két szakaszban zajlik, az első a közigazgatási hatóság, a második pedig a bíróság előtt. A 2013/32 irányelv 2. cikkének f) pontja értelmében a belügyminisztérium alá tartozó menekültügyi szolgálat (a menekültügyi törvény 2. cikke) az „eljáró hatóság”. A DDDP az ezen irányelv 46. cikkének (3) bekezdése szerinti „elsőfokú bíróság”, amelynek e rendelkezés és a DDDP létrehozásáról és működéséről szóló törvény 11. cikke (3) bekezdésének a) pontja alapján teljeskörűen és *ex nunc* meg kell vizsgálnia az ügy ténybeli és jogi kérdéseit, és végső fokon döntenie kell a szóban forgó közigazgatási határozat teljes vagy részleges helybenhagyásáról vagy megsemmisítéséről.
- 12 A 2011/95 irányelv 4. cikke (3) bekezdésének c) pontja kifejezetten előírja, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket a felperes egyéni helyzetének figyelembevételével egyedi alapon kell elbírálni, és ezt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata is megerősíti (lásd például: 2020. március 19-i PG ítélet, C-406/18, EU:C:2020:216, 29. pont). E tekintetben a felperesnek az alapeljárásban, mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárás során tett állításait a koherencia és a hihetőség hiánya jellemzi. A közigazgatási hatóság azonban nem végzett pszichológiai vagy egyéb orvosi vizsgálatot a mentális és fizikai egészségi állapotára vonatkozóan, különös tekintettel a korábbi üldöztetésre vagy súlyos sérelemre utaló jelekre, illetve a kínzásra vagy más súlyos fizikai vagy pszichikai erőszakra utaló tünetekre és jelekre. Ennélfogva orvosi vizsgálatot kell végezni, és orvostudományi diagnózist kell felállítani annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó jelentős inkoherecia és a hihetőség hiánya orvosi tényezőkön alapul-e.
- 13 A nemzeti jog (a menekültekről szóló törvény 15. cikke) kifejezetten rendelkezik a hatóság arra vonatkozó hatásköréről, hogy a felperest orvoshoz és/vagy pszichológushoz irányítsa. Ezzel szemben nincs ilyen rendelkezés a DDDP

tekintetében, amely egyszerűen „kötelezheti a közigazgatási hatóságot arra, hogy a bíróság által meghatározott határidőn belül válaszoljon a vitatott kérdésre vonatkozó kérelemre” (a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság létrehozásáról és működéséről szóló törvény 11. cikkének (6) bekezdése). Az alperes a Ciprusi Köztársaság legfelsőbb bíróságának két közelmúltbeli ítéletére is hivatkozik, amelyeket a köztársaság főügyésze által az ügy áttételét elrendelő parancs kibocsátása iránt, azaz egy alacsonyabb szintű bíróság által állítólagosan hatáskörének túllépésével vagy hiányában, illetve nyilvánvaló jogi tévedés elkövetésével hozott határozat ellen benyújtott kérelem (a köztársaság főügyésze által a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróságnak a 7386/22. sz. keresettel összefüggésben hozott 2023. február 10-i végzésével kapcsolatban az ügy áttételét elrendelő parancs kibocsátása iránt benyújtott kérelem [2023. április 7-i 31/2023. sz. polgári kereset] tárgyában hozott ítélet és a köztársaság főügyésze által a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróság 2023. február 10-i határozatával kapcsolatban az ügy áttételét elrendelő parancs kibocsátása iránt benyújtott kérelem [2023. május 15-i 30/2023. sz. fellebbezés] tárgyában hozott ítélet) alapján hozták. E határozatokban a legfelsőbb bíróság megállapította, hogy a DDDP hatáskörén kívül járt el, amikor a felperest orvosi vizsgálatnak vetette alá. A kérdést előterjesztő bíróság azonban megjegyzi, hogy a fent említett ügyekben az orvosi szakvélemény és diagnózis elrendelésére vonatkozó hatáskörének kérdését nem vizsgálták egyúttal a nemzetközi védelemmel kapcsolatos ügyek elbírálására hatáskörrel rendelkező közigazgatási bíróságról szóló törvény 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel, amely a DDDP által a megtámadott határozat elutasítása esetén elvégzendő teljes körű és *ex nunc* vizsgálatra utal.

- 14 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a tagállamok „kötelesek a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése értelmében a nemzeti jogszabályaikat úgy alakítani ki, hogy az említett jogorvoslatok elbírálása tartalmazza valamennyi olyan ténybeli és jogi tényező bíróság általi vizsgálatát, amelyek lehetővé teszik számára az adott ügy naprakész értékelését” (2018. július 25-i Alheto ítélet, C-585/16, EU:C:2018:584, 110. pont). Az is megállapítást nyert, hogy a fent említett 46. cikk (3) bekezdése, amely a teljes körű és *ex nunc* vizsgálat követelményéről rendelkezik, az uniós jog olyan szabálya, amely közvetlen hatállyal bír (2019. július 29-i Torubarov ítélet, C-556/17, EU:C:2019:626, 73. pont). A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy képes-e ilyen vizsgálatot végezni, ha nem jogosult arra, hogy a felperest orvosi vizsgálatnak vesse alá, amelynek hasznosságát a Bíróság is elismerte (2020. március 19-i PG ítélet, C-406/18, EU:C:2020:216, 31. pont; 2023. június 29-i International Protection Appeals Tribunal és társai [Merénylet Pakisztánban] ítélet, C-756/21, EU:C:2023:523, 60. pont). A Bíróság megállapította, hogy „hasznos lehet más bizonyításvételi intézkedések elrendelése, többek között a 2013/32 irányelv 18. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett orvosi vizsgálat” (2020. március 19-i PG ítélet, C-406/18, EU:C:2020:216, 31. pont). A Bíróság ítélkezési gyakorlatából azonban nem világos, hogy ez a hatáskör közvetlenül a 2013/32

irányelv 46. cikkének (3) bekezdéséből eredhet-e, vagy annak elismerése a tagállamok eljárási autonómiájára van bízva.

- 15 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a felperes orvosi vizsgálatát el kell végezni annak érdekében, hogy e bíróság a nemzetközi védelem iránti kérelem egyedi, teljes körű és naprakész vizsgálatát lefolytathassa, figyelembe véve az összes releváns ténybeli és jogi elemet. Mivel a nemzeti jogban nincs olyan kifejezett rendelkezés, amely az orvosi vizsgálatok engedélyezésére vonatkozó hatáskörrel ruházná fel, a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdésének közvetlen hatálya alapján elismerhető-e ilyen hatáskör (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés), illetve az eljáró hatóságot ilyen vizsgálatok elvégzésére kötelező hatáskör, ha azt szükségesnek ítéli (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés).
- 16 A Ciprusi Köztársaság legfelsőbb bírósága a menekültekről szóló törvény 15. cikkében említett tünetek vagy jelek megállapítására a nemzeti szabályozás által előírt eszközökkel kapcsolatban megállapította, hogy a kérdést előterjesztő bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy az eljáró hatóságot az azt kérő felperes konkrét orvosi vagy pszichológiai vizsgálatának elvégzésére kötelezze. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor választ vár arra, hogy az a lehetőség, hogy kérdést intézhet a közigazgatási hatósághoz a felperes orvosi vizsgálatának elmulasztása tekintetében, lehetővé teszi-e számára „a felperes nemzetközi védelem iránti igényének kimerítő és naprakész vizsgálatát”. Természetesen a kérdést előterjesztő bíróság hasznos információkat szerezhet az eljáró hatóságtól arra vonatkozóan, hogy miért nem tartották megfelelőnek vagy szükségesnek az orvosi vizsgálatot. Abban az esetben azonban, ha a kérdést előterjesztő bíróság határozata eltér a közigazgatási hatóság határozatától, a bíróságnak hivatalból nincs lehetősége arra, hogy átfogó áttekintést nyerjen a felperes aktuális egészségi állapotáról, és elrendelje a menekültekről szóló törvény 15. cikkében említett jelek és/vagy tünetek vizsgálatának elvégzését, amelyet a közigazgatási hatóság elmulasztott elvégezni.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság szerint továbbá, bár a nemzetközi védelmet kérelmezőknek lehetőségük van orvosi vizsgálatok eredményeinek benyújtására, nem feltételezhető, hogy tisztában vannak azzal, hogy mely dokumentumok relevánsak a kérelmük vizsgálata szempontjából, különösen a jelen esetben, amikor a kérelmezőt nem képviseli ügyvéd. Ha tehát megállapítást nyer, hogy az említett irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében előírt ellenőrzés elvégzésére rendelkezésre álló eszközök a tagállamok eljárási autonómiájára vannak bízva, a felmerül a kérdés, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a nemzetközi védelem iránti kérelem teljes körű és *ex nunc* vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének ténylegesen eleget tehet-e azáltal, hogy az eljáró hatósághoz kérdéseket intézhet. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy ez túlságosan megnehezítené a kérelmező számára az ügye egyedi értékeléséhez való jogának gyakorlását. Ennélfogva annak tisztázását kéri, hogy kötelezheti-e a közigazgatási hatóságot orvosi szakvélemény készítésére, ha úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedések

nem felelnek meg a tényleges érvényesülés elvének (előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés).

- 18 Ha nem ismerik el a megkereső bíróság hatáskörét arra, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezőt orvosi vizsgálatnak vesse alá, vagy a közigazgatási hatóságot ilyen vizsgálatok elvégzésére kötelezze, akkor e bíróságnak meg kell semmisítenie a megtámadott elutasító határozatot, mivel nem végezheti el a teljes körű és *ex nunc* vizsgálatot. Nem lehetetlen tehát egy egyébként helyes közigazgatási határozatot megsemmisítése és így a nemzetközi védelem iránti kérelem felülvizsgálata. Úgy tűnik, hogy az ilyen eljárás nem összeegyeztethető a kérelmek gyors elbírálásának elvével és a menekültügyi rendszer gazdaságosságával. Ezért teljesen kétséges, hogy teljesülnek-e a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében és a Charta 47. cikkében foglalt követelmények (előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés).
- 19 Mindezek fényében a kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek tartja, hogy előzetes döntéshozatal céljából a kérdéseket a Bíróság elé terjessze.